
Fra: post@siriharrsteinvik.com

Sendt: 27. september 2019 10:07

Til: !Postmottak OED

Emne: Høringsvar – NVEs forslag til en nasjonal ramme for vindkraft på land

Kategorier: Gul kategori

Her kommer mitt høringssvar til NVEs forslag til en nasjonal ramme for vindkraft på land.

Med vennlig hilsen

Siri Harr Steinvik

Dekoloniser naturen - redd jordbærstedene!

- Vi kan ikke redde klima ved å ødelegge natur. Ødeleggelse av natur er en like stor trussel som klimasammenbrudd. Den ene er avhengig av andre. De hører sammen, de er del av ett og det samme; livsgrunnlaget på jorda.

- Et vindkraft-regnskap som ikke inkluderer verdien av uberørt natur, er ikke et reelt regnskap. Det er grønnvasking. Hva også med tap av turisme-relaterte inntekter, og lavere verdi på eiendommer i vindindustriområder? Og hva med landskapet etter endt inntjeningsperiode? Hvordan er klimaregnskapet for betongfundamentene, transporten, manglende mulighet for gjenvinning av turbin-materialene etter bruk, oljesøl, helikopter-sprøyting mot is vinterstid, neodym-produksjon og avfall. Dette er heller ikke tatt med i beregningen. Hvordan regner dere tap av fugleliv? Eller fuglearter? På Frøya er Smølalirypa iferd med å få sitt endelikt, som art, for godt. Hubro og havørn står for eksempel også i faresonen. Hva slags ansvar har vi for artsmangfold i praksis?

- Nedbygging av uberørt natur til vindkraft-industri gavner investorene, og det kun på kort sikt. Ingen kan vise til at CO2-utslipp faktisk går ned som følge av utbyggingene. Denne industrialiseringen av urørt natur er del av en "evig vekst"-ideologi som kan bli vår skjebne.

- Hvorfor skal energiloven trumfe alle miljø- og natur-hensyn? Skal vi ikke levere naturarven videre i en bedre stand enn vi selv fikk den? 15 år er utbyggernes mål for langsiktighet. - Det er så lenge de selv kan forvente å tjene penger på prosjektet. Vår langsiktighet må inkludere mere enn hensyn til egen økonomisk vinning.

- Industri bør bygges på industrielle tomter som allerede eksisterer, og i egnede områder. Vi kan ikke ødelegge mere natur, bygge ned matjord, endevende myr, hogge skog eller spreng fjell nå og samtidig påstå av vi er opptatt av biomangfold. Stopp prosessene som er i gang. Redd det som reddes kan. Ta grep. Ta ansvar.
- Irreversible inngrep som skader natur, dyr og mennesker, ja alt liv, er utilgivelig kolonisering av framtida.
- Å legge en plan etter at konsesjoner er gitt, er bakvendtland. Stopp utbyggingen av vindkraft i områder dere selv betegner som uegnet for vindkraft (som på Frøya). Vær konsistent, etterrettelig og modig.
- Du skal ikke tåle så inderlig vel, den vindkraft som ikke rammer deg selv! Hvis dere virkelig mener at det er uproblematisk å bo nær vindkraftanlegg, bevis det ved å ta Nordmarka i Oslo i bruk.
- Infralyd, skyggekast, støy, bevegelse og blinkende røde lys er ikke til å leve med, hverken for folk, dyr, fulg eller fisk.
- Livet i havet tåler ikke infralyd bedre enn oss på land. Kanskje ennå dårligere. Lyd bærer veldig langt under land, og mange arter kommuniserer med lyd. Stopp før det er for sent!
- Her har folk levd i pakt med naturen under til dels ganske harde kår i årtusener. Hvem kan tillate seg å ødelegge landskapet, hjemmet og tryggheten vår? Alle de elskede jordbærstedene.
- Vindparken Norge AS er ikke et sted å overlate til barna våre.
- Hør på grunnfjellet!

Det som ikke er

På søndag 21. juli gikk jeg tur i Nessadalen, i områder hvor det finnes spor etter at folk har levd her for 11.000 år siden: Dette er noen av de eldste funnene etter mennesker vi har her til lands. Jeg mintes historier fra da farmor sine søsken var med på å ta ut torv i hauene, og mens de jobba nedi torvmyra, satt en av brødrene hennes i hauene, ikledd hvit dress, i ett hvitt telt. Han spilte trekkspill til arbeidet.

Nå lå torvmulda endevendt i svære hauger, berget flekka, klargjort for sprengning gjennom boret for sprengstoff. Og på mandag gikk ladningene av, og fjellet er nå borte, for alltid. Det er voldsomt provoserende, jeg blir fysisk kvalm, og sint som fy. For et hovmod, for en arroganse.

Aksjonistenes leirplass i Nessadalen på mandag: Her kommer folk for å vise sin motstand, en demokratisk rett vi har, og for å heles i samvær med andre. Her har folk strømmet til, fra hele landet, for å se og for å vise sin støtte.

Onsdag 24. juli kom politiet med kran for å fjerne det enkle men akk så velfungerende motstandsreiret. Politiet/Trønderenergi (vet ikke helt hvem som er hvem lenger) sier det er av sikkerhetshensyn, men her har de sprengt siden april, og nå har de kommet 500 meter lenger opp i bakken. Og - mellom arbeidet og leiren, går en vei som er åpen for ferdsel. Dette oppleves derfor kun som vikarierende argumentasjon, ja, til og med regelrett løgn fra politiets side. Inkongruent politi, som i tillegg jo også blir betalt av Trønderenergi direkte, for tjenester som ikke er spesifisert for offentligheten. Ja, sånn er det. Eller sånn er det ikke, det som er sprengt bort for alltid. Mens vi venter på Sivilombudsmannen.

Hva er sjansen for at akkurat vi, på 11.000 år, skal være her på jorda når Frøya blir sprengt til himmels, for å bli vind-industri. Hvilket ansvar gir det oss?

Naturdrap pågår. Kulturdrap pågår. Demokratidrap pågår.

(Vedlegg, innlegg i Klassekampen 3. august 2019)

Det som ikke er

VINDKRAFT
Siri Harr Steinvik

På søndag 21. juli gikk jeg tur i Nessadalen, i områder hvor det finnes spor etter at folk har levd for 11.000 år siden: Dette er noen av de eldste funnene etter mennesker vi har her til lands. Jeg mintes historier fra da farmor sine søsken var med på å ta ut torv i hauene, og mens de jobba nedi torvmyra, satt en av brødrene hennes i hauene, ikledd hvit dress, i ett hvitt telt. Han spilte trekkspill til arbeidet.

Nå lå torvmulda endevendt i svære hauger, berget flekka, klargjort for sprenging gjennomboret for spreng-

stoff. Og på mandag gikk ladingene av, og fjellet er nå borte, for alltid. Det er voldsomt provoserende, jeg blir fysisk kvalm, og sint som fy. For et hovmod, for en arroganse.

Aksjonistenes leirplass i Nessadalen på mandag: Her kommer folk for å vise sin motstand, en demokratisk rett vi har, og for å heles i samvær med andre. Her har

” Naturdrap pågår. Kulturdrap pågår. Demokratidrap pågår.

folk strømmet til, fra hele landet, for å se og for å vise sin støtte.

Onsdag 24. juli kom politiet med kran for å fjerne det enkle men akk så velfungerende motstandsreiret. Politiet/Trønderenergi (vet ikke helt hvem som er hvem lenger) sier det er av sikkerhetshensyn, men her har de sprengt siden april, og nå har de kommet 500 meter lenger

opp i bakken. Og – mellom arbeidet og leiren, går en vei som er åpen for ferdsel. Dette oppleves derfor kun som vikarierende argumentasjon, ja, til og med regelrett løgn fra politiets side. Inkongruent politi, som i tillegg jo også blir betalt av Trønderenergi direkte, for tjenester som ikke er spesifisert for offentligheten. Ja, sånn er det. Eller sånn er det *ikke*, det som er sprengt bort for alltid. Mens vi venter på Sivilombudsmannen.

Hva er sjansen for at akkurat vi, på 11.000 år, skal være her på jorda når Frøya blir sprengt til himmels, for å bli vindindustri. Hvilket ansvar gir det oss?

Naturdrap pågår. Kulturdrap pågår. Demokratidrap pågår.

Siri Harr Steinvik,
kunstner
post@siriharrsteinvik.com